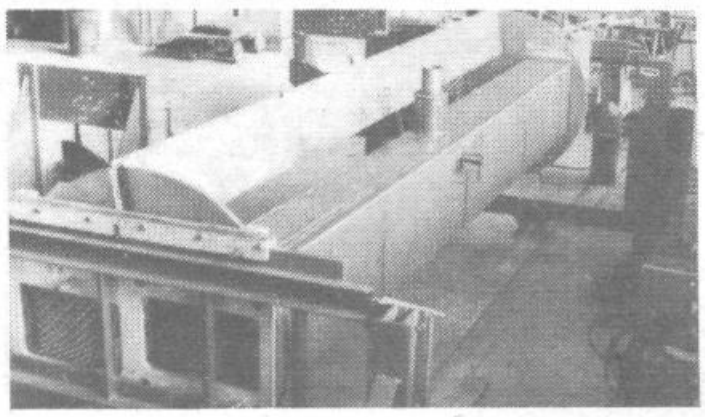

V ITAK-u novi stroji

V IMP-ITAKu bo še ta mesec stekla proizvodnja absorpcijskih hladilnih strojev. Prvi prototip tega stroja so začeli sestavljati lani novembra. Letos bodo izdelali osem tovrstnih strojev. Ti se uporabljajo v klimatizaciji poslovnih objektov, bolnišnic, letališč ter v različnih industrijskih procesih, kjer je potrebno hlajenje.

Izdelek je sad uspešnega sodelovanja med IMP in ameriško firmo CARRIER iz SIRACUSE.

Oprema za proizvodnjo in kontrolo je bila deloma uvožena iz zvezne republike Nemčije, nekaj pa so jo kupili na domačem trgu, medtem, ko so vse montažne priprave izdelali v ITAKu po ameriški dokumentaciji in njihovih zahtevah. ITAK, ki je celoten projekt financiral izključno iz lastnih sredstev, je vložil v projekt 500.000 nemških mark.

Seveda pa v ITAKu načrtujejo, da bodo s temi kakovostnimi stroji osvojili tudi zahtevno zahodno tržišče.

Marija Primc

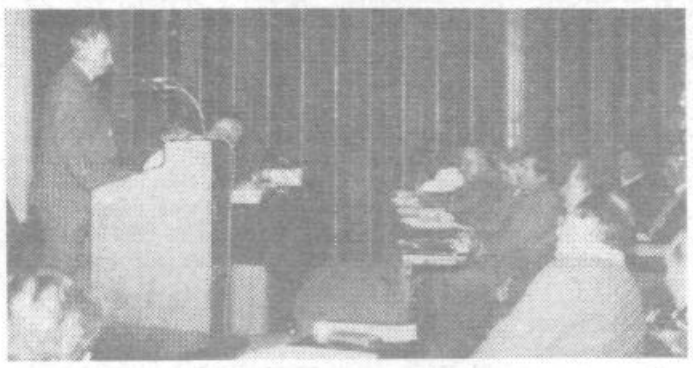

ZRVS – odslej stanovska organizacija

Na programsko-volilni konferenci Občinske organizacije Zveze rezervnih vojaških starešin Ljubljana-Šiška so izvolili novo vodstvo te organizacije ter sprejeli odločitev, da bo poslej organizacija stanovska, torej nepolitična. To sta dve najpomembnejši odločitvi, razrešili pa so še vrsto drugih nekoliko manj vsebinsko pomembnih vprašanj...

Na seji je bil tudi generalpolkovnik Branko Jerkič, predsednik slovenske organizacije ZRVS, ki je zbranim delegatom podrobneje opisal dogajanja in postopke v slovenskem političnem prostoru do Zveze rezervnih vojaških starešin. Ko je zaključil svoj opis, je bilo delegatom popolnoma jasno zakaj bo ZRVS stanovska in ne mešanica politično-strokovne organizacije. Skrb organizacije bo usposabljanje rezervnih starešin za morebitne naloge v vojni in miru.

Za predsednika organizacije je bil ponovno izvoljen Stanislav Čufer.

NADALJEVANJE TACENSKIH IGER – DRUGA STRAN MEDALJE

Demokracija pomeni tudi resnico

V zadnjem času je bilo v sredstvih javnega obveščanja o Tacnu prelitega veliko črnila zaradi objavljanja neresnic in polresnic o poteku izgradnje trgovine v Tacnu, izgradnje vil za funkcionarje in še o čem.

Gotovo se občani še spomnite analize, ki smo jo izvedli glede (neoskrbljenosti občine z osnovnimi prehrambenimi izdelki. V njej smo zaznali, da je treba nemudoma začeti z izgradnjo trgovine v Tacnu, saj je to nenazadnje že desetletna želja in zahteva krajanov.

Hudujejo se tudi nad neurejeno telefonijo. V Tacnu je namreč začasno postavljen le kontejner s telefonsko centralo. Tako ni moč zadovoljiti niti ene zahteve po novih telefonskih priključkih v Vikrčah, Tacnu, Šmartnem, Vodicah, Gameljnah in Rašici. Rešitev vidijo le v izgradnji pošte v Tacnu. Ta projekt je v srednjeročnem planu že od leta 1986. Omenjena objekta, združena v celoto, naj bi se začela uresničevati že zdaj, na območju SO 7/1 Tacen, opredeljenega z zazidalnim načrtom, sprejetim na skupščini občine Ljubljana-Šiška, 11. 7. 1989. Tej izgradnji pa sta ves čas nasprotovala **Terezija TRAVEN** in **Albin ČIŽMAN**, ki sta bila v članku, objavljenem v glasilu DELO, proglašena za žrtvi občinskih igric. Nihče od njiju pa ni izjavil, da sta se pogovorom izogibala. Denimo Terezija Traven je zavračala vsakršen dialog, saj se ni odzvala na nobeno vabilo za razgovor. To nam je še toliko manj razumljivo, če vemo, da nima statusa kmeta in ne živi v Tacnu. Zato smo izrabili edino možno pot in izpeljali postopek razlastitve. Odločba je že pravnomočna.

Z Albinom Čižmanom pa smo se pogovarjali, a na nekaj vabil se ni odzval. Glede rešitve njegovega stanovanjskega problema, smo mu ponudili več možnih rešitev, vendar na nobeno ni pristal. Zahteva hišo na kmetijskem zemljišču, katero ima v posesti kmet iz Tacna. Resda je bilo to zemljišče pred leti last Čižmanovih starih staršev, a po vojni je bila zaplenjena njegovemu stricu. Tako tej njegovi edini želji nismo mogli ugoditi, saj Albin Čižman in družbena skupnost ne razpolagata s tem zemljiščem.

Nenazadnje tudi status kmeta nima. Vendar po predhodnem dogovoru z gospodom MIKUŽEM, županikom iz Šmartnega, ki je bil pripravljen zamenjati cerkveno zemljišče v otoku ŠS 7/1, oddaljenem 300 metrov od sedanje hiše proti VIKRČAM, smo mu slednič ponudili tudi to varianto.

Na tem zemljišču bi mu zgradili dvostanovanjsko hišo, stricu, ki živi z njim pa dodelili stanovanje v Ljubljani.

Tudi to možnost je odklonil. Ob tem poudarjamo, da smo se z gospodom Mikužem ves čas strpno in razumno pogovarjali v obojestransko zadovoljstvo in ga ne izsiljevali, kot nekateri danes hočejo prikazati.

Ker bi lahko ob prisilni izselitvi Albina Čižmana, prišlo do zamude pri izgradnji, smo se na seji izvršnega sveta odločili, da začnemo čimpreje z izgradnjo trgovine, s pošto pa počakamo do rešitve tega problema.

V glasilu DELO je bil objavljen tudi članek o gradnji vil za funkcionarje z naslovom »DEDINJE V TACNU«.

Očitno je, da se bomo morali demokracije šele učiti. Kajti le-ta pomeni, med drugim, tudi resnico. Zato o tem lažnem podtikanju nima smisla dajati kakršnihkoli posebnih pojasnil. Naj dodam le to, da vsi občinski funkcionarji imamo rešen stanovanjski problem ali si ga nekateri rešujejo, a ne v Tacnu ali njegovi okolici.

Naj zaključim z besedami izposojenimi v članku tov. JAGODIČ, objavljenem v DELU, 5. 1. z naslovom, »Še o načrtu ŠO 7/1 Tacen:« Mi Ljubljančani pa pravzaprav nič nočemo, do vsega smo nezaupljivi«, jaz pa dodajam: »Zato tudi nič nimamo.«

DUŠAN NOVAK
Predsednik IS SOb

Kako naj dočakamo jesen življenja, če nam je že za dojenčka malo mar?

V zadnjem obdobju smo priča številnim razpravam o družbeni skrbi za otroka, družino in mladino. Na politične stranke, ki v svoj program ne bi zajela tudi tega vprašanja in s tem pridobila naklonjenost volilcev. Na prvem predvolilnem političnem shodu slovenskih socialistov v Ljubljani, dne 22. 2. 1990, kjer je bil predstavljen program te stranke, smo lahko slišali nekaj spodbudnih misli tudi o aktivnosti na tem področju. Verjetno ga ni bilo, ki ne bi zaploskal takšni usmeritvi. Spodbudno je bilo tudi to, da je kandidat, ki je konkretneje predstavil ta program, zaprosil prisotne, da pomagajo socialistični zvezi s svojo aktivnostjo, predlogi in sugestijami.

Namen mojega članka je prav ta, da z njim spodbudim razmišljanje širše šiscnske javnosti o tem, ali smo oz. nismo storili vsega oziroma, kaj je treba storiti, da bi tako pogosto proklamirana družbena skrb za družino dobila tudi svojo potrditev v vsakodnevni praksi. O tej temi še največ razpravljajo v krogu posamezne družine, pa ne le razpravljajo, temveč to skrb podoživljajo, saj se morajo boriti s premagovanjem vsakodnevnih težav. Ne trdim, da v preteklem obdobju nismo storili veliko. Lahko bi naštevala dosežke, ki smo jih dosegli tako na področju zdravstvenega varstva matere in otroka, zaščite nosečnice oz. materinstva (npr. podaljšani porodniški dopust), varstva in vzgoje otrok itd. Tokrat bom raje pokazala na drugo področje, na katerega so mladi roditelji že dolgo časa opozarjali, pa vse doslej njihova kritika ni zalegla. V mislih imam konkretno osnovne življenjske potrebščine za mladi naraščaj, npr. prepotrebno osnovno hrano – mleko, še zlasti za tiste dojenčke, ki jih matere ne morejo dojiti. Razumljivo je, da bi svojim otrokom rade zagotovile tisto vrsto mleka, ki je najboljše, pa čeprav se zato morajo odpovedati drugim stvarem. V premislek vam dajem ceno mleka škatle APTAMIL 1, ki je za dojenčke do starosti nekaj mesecev in stane okoli 70,00 din. V razmislek dajem tudi cene obutve in oblačil, ki nas kar bodejo v oči, če se ozremo po izložbah. Cene najosnovnejših oblačil se sučejo okoli 100.00 din, dosegajo pa tudi krepko nekaj 100,00 din, kar velja tudi za še tako majhne in kvalitetne čevljčke. Če hočemo, da bodo naše mlade družine resnično imele več kot enega ali dva otroka, potem je jasno, da bo treba nekaj storiti tudi na področju cenovne politike, kar zadeva osnovno prehrano dojenčkov oz. majhnih otrok ter njihovo obleko in obutev. Ni potrebno biti velik matematik, da lahko izračunamo, da mlade družine že z enim otrokom, teh stroškov same ne bi zmogle, če jim pri tem ne bi stali ob strani širši družinski člani. Prav je, da razvijemo čut pripadnosti družini, saj le-ti svojim ljubljenčkom radi pomagajo, toda gre za odnos družbe za razvoj in zdravo rast te populacije, na kateri bo temeljil nadaljnji razvoj slovenskega naroda. Še je čas, da ukrepamo, če pa bomo predolgo odlašali z rešitvijo nekaterih perečih problemov, ki tarejo danes mlade družine, potem bomo resnično lahko zaskrbljeni nad tem, kako bomo preživljali jesen svojega življenja. Mlada generacija bo morala s svojim delom ustvarjati dohodek za tiste, ki so že dosegli oz. še bodo dosegli pravico do pokojnine na podlagi svojega minulega dela.

Zato je prav, da tudi na zborih volilcev, ne bodo kandidati, ne glede na to, katero stranko bodo zastopali, spregovorili o svojih programih, o teh vprašanjih kritično spregovorimo, da bi še dolgo časa naše pobude odzvanjale v ušesih bodočih poslancev, ki bodo sprejemali odločitve. Povejmo jim, da obljub, ki jih dajejo, ne bomo zlahka pozabili, in da bodo za nestorjeno nosili odgovornost. Upamo lahko le, da bo institut »odpoklica« poslanca oz. delegata v bodoče koriščen, če posameznik svoje vloge ne bo odgovorno opravljal. Moti nas, vsaj mene, da prevečkrat uporabljamo, nam že dobro poznane besede, »prizadevali si bomo«, »potrebno bo«, »zavzemali se bomo« itd. Radi bi slišali tudi bolj konkreten predlog o tem, kaj bomo storili.

Anka Tominšek

Razstava »Slovenski partizan«

V Muzeju ljudske revolucije Slovenije so 15. februarja odprli zanimivo in prvo tovrstno razstavo »Slovenski partizan«. Velja poudariti, da gre za izjemno obsežno razstavo, saj bo do konca junija predstavljenih nekaj orožja, oblačil, opreme, položajnih oznak in činov, sanitetnega materiala, šotorov, smuči in še druge opreme slovenskih partizanov od leta 1941 do 1945. Prvič lahko zapišemo, da je to razstava kjer ni dokumentov in slik. Sami predmeti – originali so postavljeni v sceno tako, da si mlajše generacije obiskovalcev lahko ogledajo kaj je bila resnično partizanščina in kakšna je bila takrat oprema in orožje za potrebe narodnoosvobodilne vojne v Sloveniji.

J. Č.

Projekt »Eksperimentalna občina« še ne more zaživeti

Kot vam je najbrže iz dnevnega časopisja znano je naša občina Šiška poleg Izole, Pesnice in Ruš izrazila željo, da bi sodelovala v projektu Eksperimentalna občina.

Torej gre za eksperiment, ki naj bi pokazal, kako občino vrniti občanom. Projekt je zelo zahteven in pomemben, zato, kot smo na zadnji seji občinske skupščine slišali, bistveni premiki še niso narejeni.

V odboru za družbenopolitični sistem zbora občin SRS so denimo menili, da je glede na aktualnost problematike potrebno opraviti širšo in podrobnejšo razpravo. V zvezi s pobudo za pripravo zakona o eksperimentalni občini, pa bi se bilo treba natančneje opredeliti kakšne elemente naj bi zakon vseboval. Manjkajo tudi strokovne podlage za podrobnejšo kvalificirano razpravo o vprašanjih komunalnega sistema, ki je ključnega pomena za razvoj lokalne samouprave.

Na Republiški konferenci socialistične zveze so tik pred novim letom podprli pripravo zakona o eksperimentalni občini. Teze pa naj bi na podlagi izhodišč pripravil republiški komite za zakonodajo v katerih mora zakon opredeliti cilje, materialne pogoje in druge; za izvedbo eksperimenta določiti največ pet občin, občine naj bi imele svobodo pri iskanju rešitev mimo zakonskih in ustavnih določil in izvirne vire financiranja bi morala imeti.

Pri zboru občin skupščine SRS je 21. febr. bila imenovana skupina za pripravo celovitih osnov in izhodišč, reforme komunalnega sistema, ki morajo dati odgovor na vprašanja ocene stanja, vzrokov za pripravo zakona; cilji uvedbe EO – skratka celovita argumentacija mora biti posredovana zborom še v tem mandatu (konec marca).

V kontekstu ustavnih razprav (zvezne, predvsem pa republiške), ki bodo v naslednjih mesecih intenzivne – sprejem slovenske ustave se predvideva še pred koncem leta (pa bi torej lahko v ustavi jasno zaobsegli tudi vse te osnove za zakon o EO). To pa pomeni, da bi z modeli v praksi pričeli takoj po sprejemu ustave.

To pa v ničemer ne ovira, da se v okviru sistema pripravijo in že tudi uvajajo in vršijo nekatere spremembe (npr. – uprava) in podobne rešitve v smeri racionalizcije in večje učinkovitosti sedanjega sistema.

V mesecu januarju pa je svet KS Medvode posredoval skupščini SRS in RK SZDL pobudo, da se KS Medvode oziroma skupnost KS Medvode vključi v projekt Eksperimentalna občina kot vzorčni model v povsem novi komuni Medvode.

Pobuda je nedvomno v celoti sprejemljiva, saj imajo KS Medvode oziroma skupnost KS Medvode vrsto pogojev za udejanjanje dejanskega modela v smislu uveljavitve moderne lokalne samouprave.

NAŠA ANKETA ● NAŠA ANKETA ● NAŠA ANKETA ● NAŠA ANKETA ● NAŠA ANKETA ● NAŠA ANKETA ● NAŠA

»Navali narod, poceni dam le da prodam!«

Razmere visoke inflacije so za nami. Markovićevi ukrepi že delujejo. Devizne rezerve so se zvišale na 7,4 milijarde dolarjev. Rast osebnih dohodkov je omejena, žepi občanov so vse bolj plitki, zmanjšuje se kupna moč. Kaj pa trgovci in proizvajalci? Ponekod še naprej hitijo s podražitvami in umetno napihujejo cene, drugi so jih sicer znižali, a kaj, ko so to lažni popusti. Sprenevedajo se tako proizvajalci kot trgovci. Slednji še vedno čakajo na potezo proizvajalcev od katerih so odvisne pocenitve. Le-ti pa čakajo, kaj bodo storili potrošniki, ki hodijo od trgovine do trgovine in iščejo cenejše blago.

V tem začaranem krogu smo v zadnji številki Javne tribune objavili članek, v katerem je koordinacijski odbor svetov potrošnikov pri predsedstvu Mestne socialistične zveze pozval ljubljanske potrošnike k bojkotu vseh izdelkov, razen nujno potrebnih.

Zaradi anrhije na področju cenovne politike je ZIS znova odobril intervencijski uvoz, predvsem končnih izdelkov, blaga za široko porabo ter živil.

»Poziv k bojkotu je le eden od ukrepov, ki jih izvajamo, da bi izboljšali odnos do potrošnika,« pravi **Jože JAVORNIK**, namestnik predsednika Komiteja za trgovino, preskrbo in kmetijstvo mesta Ljubljane.

»Imamo prehransko bilanco, s katero spodbujamo deficitarno proizvodnjo hrane, zlasti mleka in mesa. Iščemo sodobne prijeme, da zagotovimo zadostne količine hrane. Na evropski način ocenjujemo kakovost izdelkov in storitev, zlasti trgovine in njihov odnos do potrošnikov. Javnost seznanjamo, **v katerih trgovinah naj potrošniki ne kupujejo.** Vse to vpliva na ponudbo in povpraševanje.«

Torej, prihajajo časi, ko bodo trgovci, podobno kot njihovi stanovski kolegi na vzhodu, stali v vrstah in vabili kupce »NAVALI NAROD, POCENI DAM, LE, DA PRODAM«!

Kaj pa o vsem tem mislijo potrošniki!

● **SLAVICA KOMAN, upokojenka:**

– Opazno je, da je realni standard občanov padel, trgovine so zvečinoma prazne, manj je kupcev v njih, zlasti tistih z majhnimi osebnimi dohodki. Treba je nekako zaščititi življenjsko raven upokojencev, delavskih in mladih družin z otroki. Bojim se, da bodo z intervencijskim uvozom dodatno služili uvozniki in trgovci.

● **KRISTINA BERNJAK, cvetličarka:**

– Ne verjamem nikomur več. Rekli so, da bodo zajezili inflacijo in umirili divjanje cen. Draži pa se iz dneva v dan. S plačo 2400 dinarjev komaj shajam. Strinjam se s bojkotom na katerega nas je povabil svet potrošnikov Ljubljane, če bomo s tem kaj dosegli. Sicer sem optimist in upam le na bolje.

● **CIRIL SENČAR, predsednik Socialistične zveze v KS Dravlje:**

– Založenost v trgovinah v naši krajevni skupnosti je dobra, nismo pa zadovoljni z cenami. Najbolj prizadanejo ljudi nižje socialne strukture. Sprašujemo se, kaj mislijo proizvajalci in trgovci, posebej sedaj, ko se potrošniki preusmerjamo na tuji trg, kjer lahko kupimo ceneje in kvalitetnejše izdelke.

● **MAJDA BERGANT, samostojni obrtnik:**

– Trgovci bi se morali zavedati tega, da če več prodajo tudi več zaslužijo. Preveč je brezdelnežev, administracije. Večji dohodek je treba iskati le v večji proizvodnji in prodaji. Zasebne trgovine, teh je v Ljubljani že okoli 200, pa so močna konkurenca velikim monopolističnim trgovinam in to je prav.

Anketo pripravil: Ivan Šućur